

Ենզղը շուտ զայն կքակէր, եթէ ամպերէն յանկարծ
 Չարանար արծիւ մը՝ իւր թևերը տարածած.
 Պողերուն այս բախումը յօգուտ դարձուց աղանին
 Թռաւ գնաց դադրեցաւ աւերակի մը մօտին,

Եւ կարծեց թէ այլ վշտաց

Սէրջ կրնէ այս դիպումը:

Չարաձձի մէկ տղայ (այս հասակը դուր չունի)

Չգեց յանկարծ սարսաքարն ու մեր խեղճուկ աղանի

Մէկ հարուածով կիսամահ

Թեւաքաշ ու կաղ ի կաղ

Ենիծելով հետաքրքիր իւր բնութիւն՝

Թռիչն ուղղակի դարձուց նորէն դէպ ի տուն.

Հասաւ տեղը լաւ ու վատ.

Եյլ մեծ փորձանքէ ազատ:

Երգ մէկմէկ գտած են և քեզ դատել կթողում

Քանի՜ հրճուանօք ըրին իւրեանց վշտաց հատուցում.

Իմ սիրելի՛ բարեկամք, աշխարհ քալել թէ ցանկաք,

Թող այն լինի ձեր երկրին կամ հայրենեաց մերձակայք.

Պուք իրարու նկատմամբ պէտք է լինիք անդադար

Միշտ զեղանի, բազմազուարճ, նորապայծառ մէկ աշխարհ:

Յառակաց Լա Յոնթէն Վաղդիսցու

Թ. ԲԺՏԱՆԷԱՅ

ՀԱՅԿԱՐԴԻ.

ԱԶԳԱՅԻՆ

ԱՅՅՆԵԼՈՒԹԻՒՆ.

Սալկաթայէն ստացեալ զրուծիւններ
 կհաշորդեն, զի ի 7—19 անցեալ Հոկ-
 տեմբեր ամսոյ՝ Պեր, Պրիզորիս Երբե-
 պիսկոպոս Եռաջնորդ Թեմին Հայոց Նոր-
 Դուղայու և Հնդկաստանի և Օ. Նուխ-
 բակն՝ Յարութիւն - Եբեար շողենաւով մեկ-
 նած է Սալկաթայէն ի Սինկափօր՝ ի Բը-

թախա և ի Պինանդ բնակեալ Հայկազն
 եղբարց այցելութիւն տալով՝ զնոսա մը-
 խիթարեկոյ համար:

Եթէ ծովն յաջողակ լինի և ներէ, Ենզ-
 զիական կառավարութեան իշխանութեան
 տիրած Չինաստանի Հօգ-Վօնկ կղզոյն
 ևս Նորին Պերապատուութիւն պիտի
 այցելէ, ուր մի քանի Հայ վաճառականք
 կզանուին եղել:

Անհամբեր կնպասեմք կարևոր տեղեկութեանց, և երբ ստանամք՝ ուշադրութեան արժանի եղածները կհաղորդեմք Արարատայ ընթերցողաց։ — Աւելի հետաքրքիր ենք այն պատճառով, որ անցեալ շուրջ տները ամսոյ վերջերում Պէնկալայէ երկրում ահագին փոթորիկ և թարթառ պատահեցաւ, և բաց ի մեծ աւերմունքէ՝ ըստ ոմանց 215 հազար, և ըստ այլոց 950000 մարդիկ զոհ եղած են։ —

Պեր. Պրիգորիս Արքեպիսկոպոս յառաջակայ Յունկար ամսոյ վերջերում պիտի վերադառնայ ի Վալկաթայ։

ԴԱԼԻԱՃԱՆՈՒԹԻՒՆՔ.

Բաւական ժամանակէ հետէ՝ մի քանի անձինք Ասպահանում եւ մի ծերունի եկեղեցական Վալկաթայում նըստած՝ գողցես ուրիշ դրամունք չունենալով՝ բնական սովորութիւն են ունեցել այս եւ այն Առաջնորդի՝ այս եւ այն պաշտօնակատարի դէմ դաւաճանութիւններ նիւթել, Հայոս որդի, Բաբեյանի Հայ, Պաբէկէ եւ ըն ստորագրութիւններով՝ եւ մերթ աստղանիշ դնելով՝ զանազան տեսակ եւ գրգռիչ հրատարակութիւններ կշռայլեն Արշալոյս, Մասիս եւ այլ լրագրաց մէջ, երբեմն առանձին տետրակներ կհրատարակեն, Հնդկառուտանի եւ Պարսկաստանի՝ եւ աւելի Ասպահանայ կողմանց Հայոց դրութեան վերայ տխուր տեղեկութիւններ կտան, Առաջնորդաց՝ դպրոցաց՝ քահանայից՝ եկեղեցականաց՝ հոգաբարձութեանց եւ ժողովրդեան դէմ խիստ

շատ եւ չափազանց (եթէ չասեմք ըստ մեծի մասին առիւթէ) դանդաղաներ, ողբեր, բաղմազգի տրտունջներ, հառաջանք եւ հայեր կշեղջակուտեն, այնքան որ՝ եթէ հրատարակեալներուն մէջ ուշադրութեան արժանի պարբերութիւնք եւ խնդիրք լինին՝ նոքա եւս ուշադրութենէ կտրիպին եւ այնուհետեւ երեւցածը միայն եւ միմիայն կըրն եւ հակառակն ինքն իրեն։

Թէպէտ առ այժմ Ասպահանի կողմը դադարած կերեւին ակնարկեալներս, սակայն Վալկաթայի Զ. Բաբէյան չնայելով որ 3-4 Առաջնորդ-թեմակալաց դէմ մաքառելով՝ եւ ստահակ . . . վարքով եւ բարքովն արժանաւոր պատիժներ կրելով՝ ցարդ ուշաբերած չէ, եւ այսօր մի ոտքը գերեզմանի վերայ դրած՝ փոխանակ ստընդելոյ՝ եւ ապաշխարելոյ՝ լեզուաքար եւ քսու ընթացիւք եւ հրատարակութեամբ կշարունակէ աջ եւ ձախ եւ անիրաւարար յարձակուիլ, ուստի եւ ցարդ ժողովրդեան զայրոյթը եւ զզուանքը ընդ դէմ իւր շարժած էր, բայց դարձեալ չզգաստանար։

Եւ որպէս զի աւելի պարզ հասկացրեմք, եւ նորա գրուածոց եւ շարժմանց առ ժողովուրդն ներգործած եւ տպաւորած ազգեցութեան վերայ մի գաղափար տամք, ահաւասիկ յանցելումս՝ ինքըն ի Վալկաթայ նստելով « Զուլայեցի » ստորագրութեամբ մի բան գրած էր, որոյ դէմ մի ողջամիտ անձէն առ . . . բարեկամն իւր ուղղեալ հետագայ նամակը կհրատարակեմք առանց մանրամասնելոյ այս առթիւ անցած մի քանի ուշադրութեան արժանի անցքերը։